

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quoad contrahentes, parag. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

viginti aureorum detur pensio aureorum
trum, idque aliquos probare ex ipsorum Ru-
sticorum confessione, qui judicant sic bene
compensari ejusmodi onus.

C A P U T . VI.

Explicans illud descriptionis.

Pro duratione temporis designati.

Quamvis nimis sit manifestum, non
prorogari locationem nisi pro tem-
pore designato, ad id enim solum
ad fuit legitimus consensus contrahentium:
quare, eo finito, debet res reverti ad Domi-
num modo dicto; tamen non parva dubita-
tiones huc pertinentes encendantur: omnino
sunt, quas ad tria capita redit, Primo, ad ip-
pos contrahentes. Secundo, ad successores Loca-
toris, vel Conductoris. Tertio, ad euentum
tem locatam.

§. I.

Contrahentes.

1. Inquires Primo. An, finito tempore lo-
cationis, Conducto debeat pro aequali
precio praeferriri cuiuslibet alteri novo Condu-
ctori?

A. Penul. Respondeo. Quamvis alicubi aliquae per-
sonae ex privilegio id habeant, & alicubi for-
Locas pra-
tasse sint propriæ leges id disponentes, eodem
discivil. que privilegio gaudeat quilibet Conducto-
lib. 11. prædicti communis, vel Fisci, ut in Jure de-
b. L. Ne citi-
ceretur; tamen universaliter ex jure commu-
C. de loca-
ni nequaquam Conducto praeferriri debet. Ita
to. Ita etiæ ibidem in fine legis, & alibi. b

Gomez. 2. Inquires Secundo. Si Conducto, imple-
Mol. Fil-
to tempore, remansit in conductione, sciente,
lissc. ap. & consentiente Domino Locatore, seu eo, ad
Bonac. d. 3 quem pertinet rei locatae administratio, cen-
de contr. feretur ne prorogata conductio?

q. 7. ult. n. Respondeo. Textus c. hanc questionem
1. resolvit, distinguendo: si remansit in præ-
c. L. Item dio rustico sive hominis privati, sive etiam
quo tit. s. Ecclesiæ, vel Republicæ, prorogari solum in
Qui im- annum, quamvis prima locatio fuerit ad an-
plete. nos plures, idque sub eodem pretio; & cum
L. Sequens iisdem hypothecis, & pignoribus, non vero
f. locati. cum eodem fidejussore, nisi hic iterum fideju-

jubeat: At vero, si remansit in prædio Urbano, videlicet, in domo (nota hanc sic vocata, apud Jurisperitos) censeti Locationem pro-
gatam, prout alteruter ex contrahentibus ve-
lit à Conductione recedere.

3. Excipe in utroque casu, nisi Dominus
objiceret, vel in amentiam incidisset, nam tunc
cum nullus consensus, ne presumptus quidem
haberi ab eo possit; non adesset illa conditio
modo dicta (sciente, & paciente Locatore). Ita
Molina, & aliique.

4. Si prædium rusticum non ferat fructum; 498. a.
nisi singulis bienniis in calu, de quo loqui Bonac. l.
mur, pro biennio prorogatur locatio, ut notat Bartolus. e. Quod si, contra dictum prædium Bartol.
ferat fructum bis in anno, per annum inelli- ap. Mol.
getus prorogatio, immo per annum intellige. c. ny. 11.
tur etiam in prædio Urbano, videlicet Domo,
quando Domus non habet usum uniformem
in stoto anno, vel non solent adesse toto anni f. Ita
tempore Conductores, ut sunt Tabernæ, ad eundem
Nundinas, & similes.

5. Inquires Tertio. Cum sit g. certum, per se g. Layos.
loquendo, non posse Dominum Locatorem l. 3. tr. 4.
expellere a domo, vel prædio Conducto- 22. n. 9. g.
rem; an nihilominus sint casus, in quibus comm.
expellere Conductorem ante tempus pos-
sit?

6. Respondeo, esse quatuor. h. Primò, si pē- h. Qua-
tionem debitam non solvat per biennium, percorrā
ne in promptu offerat pensiones nō solutas. Azor. 1.
Ita tamen expulsus, nō debebit pensiones post l. 3. 2. 3.
expulsionem, quia harum parentiam ipsi Lo- qu. 1.
cato i. voluntariam esse præsumitur, ut notat
Lessius. i. Secundò, si causa gravis superve- i. Liss. 1.
niat, quia domus v. gr. necessaria sit Locatorem c. 2. 4. m. 1.
ad proprium usum, eaque causa prævisa non
fuerit, quando initio facta fuit locatio, sed
tunc Conducto expulsus, cum in nulla sit
culpa multo magis non debet, nisi penso-
nes pro tempore, quo rem conductam tenuit.
Lege Molinam, k. qui multa assert hujus ne- k. Mol.
cessitatis exempla, ex quibus colliges gra- 499.
dum necessitatis, ob quam juste Conducto-
rem expellere potes. Et quidem si, cum aliam
non habeas, corrutæ domus, in qua tu habi-
tas, vel in illam Hostes irruant, si uxorem
ducas, vel dignitatem assequaris, vel filium
colloces Matrimonio, unde egeas majori
domo, sufficiences necessitates sunt ad ex-
pellendum Conductorem, si ea non fuerint
initio prævisa. Idem Molina loc. cit. docet
concedi

concedi Locatori jure naturæ, sed ex privilegio Juris communis, & quia jura non loquantur, nisi de domibus, ideo advertit, non esse id ad alia prædia extendendum. Idem habet Bonac. l.c.

7. Tertio, expellere Conductorem potest Locator, si res conductæ indigeat refectione, quæ fieri non possit, remanente in prædio Conductore. Verum, ut modo in simili dictum est, tunc Conductor non debet ratam pensionis, quæ correspondet tempori absentie, quia tunc Conductor non abest ex ipsius culpa; ut supponimus.

8. Quartò, quando Conductor damnum inferri rei conductæ, si porcos alat in domo, si arbores cedat, si agrum non colat, &c. Ut item, si re conductæ abutatur contra bonos mores, ut si introducat in domum conductam Mæretices, Lenones, & similes cum deinceps domus, vel cum scandalo, poterit cum Locator expellere. Et Leissius a quidem merito putat, in hoc calu deberi ab hoc pravō Conductore pensionem temporis sequentis ab expulsione usque ad tempus designatum Locationis (intellige juxta dicta b) quia securis causa, & culpa Conductoris ceſſaret Locator sibi debitum lucrum pensionis, posita aliqua ex his causis, poterit Locator expellere Conducōrem; sed ne anſa detur in iustitia, alicubi cautum esse, ne id fiat sine auctoritate Jūdiciis, notat ibidem Azor. e

§. II.

Successores.

1. Successor alijs esse universalis potest, qualis est hæres, alijs particularis qualis est Legatarius, vel is, cui quis dōnavit, vel vendidit rem fortè locatam. Sit ergo triplex regula.

Successor universalis.

2. Prima, Successor universalis tenet stare Locationi, vel Conductioni factæ à suo predecessor. Lege Mānīcam, & aliosque Ratio est, quia hæres universalis repræsentat personam ejus, cui in omnibus succedit. Quare debet omnia servare, ad quæ suus præcessor se obligaverat.

3. Excipe successorem, etiam universalē.

in Majoratu, & item fideicommissariū quæcumque; ii enim cum accipiant bona ab eo, qui instituit Majoratū, seu fideicommissariū, & non ab eo, qui prædiū, v.g. locavit, quique non poterat disponere de prædio, nisi pro tempore iuxæ vitæ, ideo non obligatur stare promissionib⁹ Locatōris, is enim non fuit legitimus administrator, ut ita loquar, pro tempore sequenti ad suam mortem.

Successor particularis ex Dōnatione legato; &c.

4. Regula secunda habens duas partes. Prima est, Successor particularis ex Dōnatione, Legato, vel simili contractu gratiolo, sive succedit in proprietate, sive solum in usufructu talis rei particularis, non tenerur stare locationi predecessoris, seu Donatoris, & conquerantur, nec Conductor tenerui stare ei justificati conductioni.

5. Secunda pars regulæ est. Si tamen Conductor velit stare, & non permittratur, potest ipse Conductor agere ad interesse contra cum, qui ipsi rem locavit, vel contra ejus hæredes. Ita idem Doctores, & paſſim. Ratio prioris partis regulæ est, quia successor particularis non succedit in omnibus juribus, vel debitis predecessoris, seu Donatoris, sed in illo tantummodo bono peculiari, quod sibi datur, ergo non obligatur ad servandā jura, vel debita, quæ fuerint contracta inter Locatorem, & Conducōrem, quæ cum fuerint personalia, non fuere translata in ejusmodi particularē successorem, qui nec legauit, nec donauit personam repræsentat. Ratio posterioris partis regulæ est, quia tunc per translationem rei conductæ in alium, Locator, vel ejus hæredes sunt Conductoris causa illius interesse. Unde merito sic deciditur in e L. Emptore, C. de Locato.

6. Quoad primam partem regulæ, excipiēte Primo, nisi signatè initio locationis de ductum esset in pactum, ut prottempore locationis res locata remaneret particulariter ipsi Conductoris subjecta, seu hypothecata ad securitatem suæ conductionis, nam tunc invalida fuisset, seu certè invalidanda alienatio subsequens, facta à Locatore, cum fuerit contra Ius particularē Conductoris ipsi orationem ex vitalis pacti. Dictum autem est, nisi signatè, &c.) nam si res locata solum genera-

ffff. 33 Liber 1